

at det var denne Beparelse, der skulde komme, at Regnskabet herefter skulde stemme med Budgettet, og Overstridelser falde bort; og jeg tror da ogsaa nok, at de Beparelser, der komme paa Regnskabet, ere de vigtigste, vigtigere end de, der komme til at figurere paa et imaginært Budget. For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Detailler. Jeg har allerede sagt, at dette Punkt vil blive Genstand for Finansudvalgets nøjere Gennemarbejdelse i alle Enkeltheder. Der er naturligvis udenfor de Poster, der ere afhængige af Loven, forskellige Ting, der kan blive Spørgsmaal om at bevilge mere eller mindre til, men det bliver Finansudvalgets Sag. Maa jeg til Slutning gøre endnu en Henstilling til Finansudvalget og den højtærede Krigsminister. Det drejer sig forøvrigt om en gammel Ting, men jeg tror, der er noget i den, en Ting, hvor man kunde imødetomme de indtalde Soldater ganske væsentlig, og sæi dem for at falde i Klæerne paa mindre heldige Forbindelser. Det angaar Ketvisiterne. De herrer vide, at Soldaterne skulle udrustes med forskellige Ketvisitsager, som de selv skulle bekoste. Det løber op til ikke saa lidt. Nu har jeg tænkt mig, om det ikke var muligt at ramme to Djemed ved den samme Foranstaltning. Der klages nemlig over, at i Fængslerne konkurrerer man med Haandværkerne uden for Fængslerne, og saaledes, at Haandværkerne ikke kunne optage denne Konkurrence; thi Fængselsarbejdet er selvfølgelig det billigste. Kunne disse to Ting ikke kombineres derhen, at man søgte at optage som Fængselsarbejde Udførelsen af alle disse smaa Ketvisitsager, som saa blev leverede Soldaten enten gratis eller for en billig Penge? Derved vilde der opnaas baade, at man imødetom Soldaterne paa dette Punkt, og tillige, at man søgte at raade Bod paa, hvad der klagedes over fra Haandværkerens Side, nemlig at de ikke kunne konkurrere med Fængselsarbejdet. Dette vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Minister og Finansudvalget.

**Alberti:** Jeg maa først talke den ærede Krigsminister for hans velvillige Beparelse af de Bemærkninger, jeg rettede til ham. Hvad det ene Spørgsmaal angaar om Havnestæder, var Svaret ganske vist i Formen noget reserveret, men jeg tror, at

Meningen var, at der med Tiden skal træffes Foranstaltninger, og deri var der ikke noget overraskende for mig. Derimod var den anden Del af hans Svar noget mere overraskende for mig, idet det viste mig, at jeg havde Ret i den Anse, jeg havde fremført mod et af de Argumenter, der i Anmærkningerne til Finansloven ere anførte for at vise, at det lagte Normalbudget efter den ny Hærløb vilde blive billigere end den nuværende Udgift, billigere, end Udgiften havde været paa Statsregnskabet. Jeg siger, at det var noget overraskende for mig, thi vel var jeg paa det rene med, at de Tal, jeg havde fremført, vare rigtige og nøjagtige, men jeg gik alligevel ud fra, at naar et saadant Argument var anført i Anmærkningerne, maatte der et eller andet Sted være Sager, som jeg paa Grund af min fuldstændige Ukyndighed i disse Sager ikke havde faaet Øje for, og som maatte staa de Tal af Marken, jeg havde tilladt mig at fremføre. Naar jeg siger, at den højtærede Krigsminister gav mig Ret, gjorde den højtærede Krigsminister dog en lille Reservation, idet han nemlig omtalte Beparelserne paa Sygedage, idet han gjorde opmærksom paa, at af Formindskelsen i Antallet af Tjenestedage vilde ogsaa følge en Formindskelse i Antallet af Sygedage. Jeg antager, at den højtærede Minister har overhørt, at jeg allerede var opmærksom paa dette, da jeg fremsatte mine Anker mod Argumenterne. Jeg maa i denne Forbindelse maaste notere, at den højtærede Minister aabenbart ikke kunde gaa ind paa den Betragtning, som det ærede Medlem for Stege (Bojsen) fremsatte, hvorefter den ny Hærløb skulde virke som en Vidunderdoktor paa Soldaternes Sundhedstilstand. Der er jo Grænser for Argumenter, og jeg tror, at dette er af den Slags Argumenter, af den Slags Fantaster, som ikke ere egnede til at vække Tillid for det, der derigennem skulde bevises. Men da nu Forholdet er det, at den højtærede Minister trak dette Argument tilbage, skal jeg ikke nægte, at min Tillid til den øvrige Argumentation i Anmærkningerne ikke derved blev styrket. Den højtærede Ministers Argumentation, der jo er den samme, som jeg vel 14 Gange og i Dag for 18de Gang har hørt fremsat af det ærede Medlem for Stege, ser jo ved første Øjekast meget tiltalende ud